

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 30.

Indult Bétsből, Kedden, Április' 13-dikán, 1830.

B é t s.

Azon 12 szegény öreg férjfiak közül, kiket Ő Tsászári és Királyi Felsége, mint Apostoli Király, a' Nagy Tsötörtökön tartatni szokott lábmosásra kegyelmesen felvenni méltóztatott, a' legidősebb D o m b e r g e r György nevezetű 122 esztendős, a' második M e l d e r Ferentz 100 esztendős, a' hat legifjabb közülök mindenik 82 esztendős. Mind a' 12-tőnek éltek ideje öszveséggel 1053 esztendőre megy.

A' 12 szegény aszszonyok között, kiket a' Felséges Tsászárné K a r o l i n a A u g u s t a, ugyan tsak Nagy Tsötörtökön a' lábmosásra kegyelmesen felvenni méltóztatott, a' két idősebb t. i. J e l l Borbála és P o l l i n g e r Anna mindenik 100 esztendős, és közöttök az öt fiatalabb 84 esztendős. Esztendeik száma együtt 1059-re megy.

O r o s z O r s z á g.

Sz. Pétevéra Márt. 26-kán. Ő Fge Miklós Tsászár Mártz. 14-kén elúta-zott M o s k a u b a. Utját Ő Fge N o v g o r o d felé vette, a' hol a' Katona-gyarmatokat megnézte, és 19-dikben reggeli 1 órakor Moskauba szerentsésen megérkezett. A' Birodalomnak második fő városát a' Tsászárnak véletlen megjele-nése közönséges örömré ragadta. Ő Fge a' K r e m l nevű Palotában vagyon száll-

va. Midön megviradna, a' K r e m l piatz rakva volt ezer meg ezer emberekkel, és midön a' Politzia a' Tsászárnak kilépésekor, a' tolongó sokaság között útat akarna tsínálni az Ark-Angyal templo-máig (a' hová akar vala Ő Fge menni) a' Tsászár nem engedte meg, és felszó-val megtiltotta a' népnek hátranyomását. Dörgő H u r r a h kiáltás hangzott a' le-vegőben. A' Monarcha látására elősietett sokaságnak tódulása olly nagy volt, hogy a' Tsászárnak szinte egy fertály óra kellett, míg a' kétszáz lépésnyire eső Fő-templomba eljuthatott. — 20-dikban a' Senatoroknak és a' jelenlévő Nemesség-nek udvarlását méltóztatott Ő Fge elfo-gadni. — A l b e r t B u r k u s Kir. Hertzeg is Moskauban vagyon.

A' Török Követek H a l i l - B a s a és N e d s i b E f e n d i, és az Avaroknak Kül-döttje N i m u r Márt. 18-kán a' Bányász-Kadétok Oskoláját Sz. Pétervárában me-gnézték. Különösen látszottak gyönyör-ködni, a' kedvekért tett Chemiai tapasztalatok, és a' Bányabéli Erömíveknek modelljeiben. Eltávozásokkor, emléke-zetnek okáért, Orosz munkájú szablyák-kal ajándékoztattak meg. Az úgy nevezett V e n d é g k ö n y v b e, melly az Inté-zetnek Muzeumában vagyon, H a l i l B a s a ezt írta:

6-me (az új Stilus szerént 18-me)

M e h a m e d H a l i l R i f a t

J e f u s e n c h a n t é d e t o u t c e q u e

j' ai vu ici (Mégbájolt minden a' mit
itt láttam)

Frantzia Ország.

Eynard Úr, a' ki most Párisban
vagyon, a' Moniteur Kiadóját meg-
kérte, hogy a' következő levelet, mel-
lyet a' Londoni Courier Kiadójához
írt, venné fel a' Moniteurbe. „A' Cou-
rier Kiadójához. — Páris Márt. 22-kén
1830. Uram! Az Úrnak a' f. H. 18 káról
való Journaljában egy tikkely vagyon,
mellyben ezeket a' szókat olvasni: „Hi-
„teles tudósítások Görög Országból Feb-
„ruáriusnak első hetéből, jelentik, hogy
„az Elölülő Capodistras serényen
„dolgozik rajta, hogy a' három nagy
„hatalmasságoknak tzelzásait a' (Görög
„Országi) dolgoknak elrendelésében, ki-
„játssa 'sa't. De azomban ezen Indi-
„viduum fortélyoskodásainak valóban
„nem lesznek semmi maradandó követ-
„kezései 'sa't.“ — Ezen illetlen és rá-
galmazó tikkelyt az Úrhoz, Görög Or-
szágnak csak ellenségei küldhették; re-
ményem az Úrnak részre nem hajlósá-
gától, hogy leveletem Journaljában bé-
fogja iktatni. — Senki sem áll Európá-
ban, bátran állíthatom, Görög Ország-
gal olly sokszoros illetésben, mint én.
Hat esztendő óta én tsupán e' boldogta-
lan Országgal foglalatoskodom; sőt ide-
tehetem, hogy menetelét nyomból nyom-
ba követem és az én gyakori levelezé-
sem az Elölülővel, néhány Görög Ve-
zérekkel, és különböző Philhelle-
nekkal módot adnak benne, hogy
szoros tudósítást adhassak a' (Görög Or-
szági történetekről. Az Úr hiteles tu-
dósításai Februarius első hetéből va-
lók; az enyimek ugyanazon hónapnak
utoljáról. A' rágalmazásra feleljenek
meg a' Factumok, mellyeket én Gróf
Capodistrasnak magaviselete felől rend-

re előhozok. — Az a' férjfiú, a' ki olly
illetlenül Individuumnak nevezte-
tik, Görög Országba való jövelele olta
szüntelen azt kérte a' Keresztyén Hatal-
masságoktól, hogy hazájának, Monar-
chiai Igazgatás alatt, független lételt ad-
janak. Európának Politikai környülállá-
sai két esztendeig késleltették a' kérdés-
nek eldöntését, és az előmenetelre
's Organizationa nézve káros
Provisoriumnak kellett Görög Ország-
ban uralkodni. Azonközben a' nagy
Polgárnak, a' kit illy méltatlanul bán-
tanak, igazgatása, két esztendők alatt a'
következő Resultatumot adja. — Az Elöl-
ülőnek oda érkezésekor minden Zürza-
var, rendetlenség és nyomorúság volt.
Első tselekedete volt a' tengeri tolvajko-
dásnak tökéletes kirtása. — A' Pestis
békapott az Országba, és döghalállal fe-
nyegette az egész népet. Bölts, 's a' Fran-
tzia tábor Vezérével egyetértésben tett
rendszabások meggátolták a' tsapásnak
elterjedését; Gróf Capodistras ma-
ga oda ment, hogy a' megvesztegetett
helyeket megvizsgálja és Rordont állítson.
— A' jövedelmek vagy egészen megszün-
tek vagy elfetséreltettek; a' rendetlen-
ségeknek véget vetett az Elölülőnek sze-
messége és jámborsága; a' pusztává lett
Görög Ország 1829 ben öt milliom Frank
jövedelmet adott, a' nevedő gyarapo-
dásnak egész hihetőségével. — A' 6 esz-
tendei vérengzés és nyomorúság elpusz-
tította a' tanításnak minden eszközeit.
Most Oskola van majd minden faluban;
magában a' kis Aeginában 22 kis Os-
kola, 1 nagy Oskola és egy nagy Árva
intézet vagyon. Lehet állítani, hogy most
egy egészen új Nemzetség vagyon kifej-
lődben, és hogy Gróf Capodistras
az Oktatás magvait mindenütt elhintet-
te. Néhány esztendők mulva, Görög Or-
szág szélesen aratja a' Civilizatiót. — A'
rendes katonaság, mellynek Organiza-

fióját Oberster Fabvier kezdte el, most 5000 emberből áll, kik kitanultak, vezérjeik jeles és tapasztalt tisztek. A' fenyítéktelen Rumelioták, kiknek száma 14,000 volt, lassanként 8000 re megkevesítették, kik többé semmi rendetlenségeket a' Görögöknél, sőt a' Törököknél is, el nem követnek. Ez által a' tsendesség megfundáltatott, és a' két Nemzetnek költsönös béüetései megszűntek. — Elpusztulva valának minden faluk, és az Ország földje míveletlen el annyira, hogy a' lakosokat nem táplálhatná. Most mindenütt emelkednek a' lakhelyek és a' földeknek nagy része míveltetik. A' folyó 1830-diki aratás, az egész Nemzetnek elegendő élelmet fog adni — A' Grófnak oda-érkezése olta, a' Lepantoi és Messolongi Öblöket és azt az egész tartományt, mellyet a' Hatalmasságok az új Statussal egyesítének, ismét elfoglalták a' Görögök. — Minden Utazók, a' kik az utóbbi időben Moreát meglátogatták, akár Anglusok, akár Frantziák vagy Amérikiak és Németek voltak, egy akarrattal magasztalják az Elölülőnek igazgatását, a' népnek tiszteletét és ragaszkodását személyéhez, és az Orzágnak gyors előhaladásait. Az utóbbi két esztendőben a' Javítások Geometrica Progressióban nevedtek. Mindezek egy Provisorius Igazgatószék alatt estek, elégtelen eszközökkel, és ellenséges fondorkodóktól környülvétetve; és ezt a' munkás önnfeláldozású férjfiat azzal a' méltatlan beszéddel merik rágalmazni „hogy ő a' három Hatalmasságtól tzelzött elrendelését a' dolgoknak, kijátszani törekszik“ — En bizonyossá tészem az Urat, mivel tudom bizonyosan, hogy Gróf Capodistrias, noha nintsen hivatalosan tudósítatva a' Londoni határozásokról, egész tekintetét arra fordítja, hogy elnyomja az elégedetlenségnek tsíráját azoknál,

kik azt a' Nemzetnél elhinteni készek, melly magát megalatsonyítva képzelhetné az által, hogy a' dolgoknak állapotja a' Hatalmasságok között megakadályoztatta, őket tanátsúl megkérdezni azon elhatározásokra nézve, mellyek a' Conferentziákon az ő ügyében tétettek. — Bizonyossá tészem az Urat, hogy Gróf Capodistrias maga is azt hitte, hogy a' Monarchia Görög Orzágnak legjobb; mivel az közönséges oltalmat ad hazájának, és Görög Orzágot minden Európai Igazgatószékekkel leginkább Harmóniába teszi. — Bizonyossá tészem az Urat, hogy Gróf Capodistrias az, kinek az Ország nyugodalmát köszönni kell. Ő az, a' ki bölts és kemény igazságú kormányozása által a' Pártoskodás lelkét elnyomta; a' ki két esztendőig hartzolt a' Görög Ország ellenségeitől elő hányt számtalan nehézségekkel, melly által a' Hatalmasságok időt nyertek egymást megérteni és jót akaró tzeljaikat e' szerentsétlen Orzágra nézve kivinni. — Bizonyossá tészem végre az Urat, hogy az a' tisztelet, mellyet az Elölülő a' népbe a' rendes Igazgatószék eránt beletsepegtetni tudott, az — a' minek kell majd köszönni azt a' fogadást, mellyel a' Görögök új Fejedelmet látni fogják. — Ama tikkelyben annál fogva, mellynek ezennel való megtzáfolására magamat köteleztetve érzem lenni, rossz indulat és hamis lélek uralkodik.“ — Felhossa végezetre Eynard Úr az Allgemeine Zeitungnak egy tikkelyét, mellyben hiteles kútfő után Gróf Capodistriasról íratik, hogy Leopold Szász Koburgi Hertzeget a' Görög Orzági Királyságra legalkalmatosabb Fejedelemnek hiszi, és ezen hiedelmét levelezéseiben is kinyilatkozta; felhossa továbbá a' Görög Nemzetről adott dítséretes bizonyágtételeit a' Móreából mostanában jött Frantzia és

más Nemzetbéli Tiszteknek és Tudósoknak; 's hosszú levelét így végzi: „Minekélőtte a' pennát letennem, ezt az észrevételt bátorkodom tenni, hogy az új Görög Országnek fennállása — olly sokféle bal eseteknek, nehézségeknek, és akadályoknak ellenére is — azt jelenti, hogy egy hatalmasabb kéz, mint az embereké; akarta szabadulását. Azt jövendőlködhetem, a' nélkül, hogy Enthusiasmussal vádoltathatnám, hogy Görög Ország, ha valódilag és jó lélekkel oltalmazza a' nagy Hatalmasságok, még 10 esztendőknél eltelése előtt olyan virágzásra fog eljutni, melly ellenségeit és barátjait bámulásba ejtheti. Fogadja el az Ur 'sa't. (Aláírás)

Eynard.“

Páris April. 2-kán. A' Király Márt. 31-kén privat audientziát adott Gróf Villele Úrnak. — A' Gazette erősen beszéll a' Quotidienne ellen, melly utolsó a' Royalismus ügyére nézve kárhuzatosnak hirdeti Villele Úrnak ismétleni belépését a' Ministeriumba.

A' főhadi tanátsnak határozásából, Marseille és Toulon körül egy 10,000 emberből álló Sereg fog öszvegyűjtetni, melly az Algirra menő (40,000 főből álló) Expeditionalis tábornak tartalék seregét fogja formálni, és szükségnek esetében erősséget küld, vagy a' megfogyatkozott regementeket felváltja. E' tartalék Seregnek fő Vezére Generalis Montesquieu-Fesenzac.

Marseilleből egy levél jelenti, hogy Monsignor Ostini a' Pápa Nuntiusa hajóra ülven Brasiába elúta. Elindulása előtt meglátogatta a' Nuntius a' hajót, melly ötet az Atlantikumi tengeren keresztül viszi. A' katonák, a' hajóra jövésekor, kiállottak fegyverben, és a' Szent Atya zászlója lobogott a' frantzia hajó Arbotzfáján. A' hajó léptőjének alján állva várta a' Kapitány a'

Nuntius, és az idvezlés után, a' számára készített Kajutába felvezette, a' hol az egész Tiszti kart bemutatta nékie. A' Nuntius köszönte a' tiszteletes fogadást, azzal a' hozzá tétellel, hogy Ő Szentsegének meg fogja írni.

Kivonat a' Journalokból:

A' Globe ezt írja: „A' Ministerium azt forgatja elméjében, hogy néhány Megyékben a' Fő Ispányokat letegye, és helyekbe újakat rakjon a' maga embereiből. Most kezdetben tsak négynek letevésével tézzen próbát.“ —

A' Gazette: „Mi valóban hiszünk, hogy numelly Fő Ispányok lefognak tétetni, vagy másuvá által helyhez-tetni. De miképpen gyalázhatnák azt a' Liberalis Újságlevelek, a' mit jóvá hagytak egy más időben? Feleletül nem kell mást mutatni nékiek, mint azon tizkelyeket, mellyeket egy hasonló rendszernek alkalmatosságával a' Martignac Ministeriuma idejében, önn magok írtak.

A' Temps így ír: „A' Quotidienne azt mondja, hogy ő a' Királyi Praerogativának (t. i. a' Ministereknek nevezésében) szabadságot enged, azt az egy feltételt kötvén ki, hogy Villele Úr bé ne jöjjön újra a' Kabinétba.

A' Quotidienne ezt viszonozza: „A' Temps egy rágalmazó. A' Quotidienne soha korlátot nem fog szabni a' Királyi Praerogativának. Ő egyedül a' teendő választásról elmélkedik, de a' mellyben, minékutánna az megesett, megnyugszik. Ő mindenkor állhatatos oltalmazója leszen a' Királyi Praerogativának, és a' Monarcha megkötetlen hatalmának, Ministereinek választásában.

A' Gazette April. 2-káról, ide tzeolván ezt mondja: „Sajnálni lehet, hogy a' Quotidienne a' dolgot azon nem kezdte a' min végezte. Így közöttünk lett volna perlekedés. Akármint légyen

a' dolog, ezen nyilatkoztatásnak, melly a' Quotidiennét velünk egyenlő Royalistává teszi, szíves tetszésünket megadjuk; és az egész dologból nem marad egyéb hátra, mint azok az akadályok, mellyeket ő (a' Quotidienne) a' hív és talentomos Royalisták egyesülésének (a' Ministeriumban) útjába vetett; de a' mellyekről a' felelést ismét és egészen oda reahagyjuk.

A' Párisi Fenyítő Politziai Szék Apr. 2-kán Genoude Urat, a' Gazette tulajdonosát, Mechin Úrnak vádjára, 14 napi árestomra, 500 Frank birságra ítélte és a' Perköltségeiben megmarasztalta. — A' Gazette t. i. Mart. 3-kán és 5-kén Mechin Urat a' Követek házának (bal oldalon ülő) tagját motskossértegetésekkel illette, nevezetesen azzal vádolta, hogy 1812 ben mint Fő Ispány Calvadosban, a' nagy éhségkor, a' kenyérért kiáltó népre tüzet adatott; és azt mondta róla, hogy a' társaságos rendnek megesküdt ellensége.

N a g y B r i t a n n i a.

London, Márt. 31-kén. A' Felső Háznak Márt. 23-diki Ülése nevezetes vala egy Motioról, mellyet Marquis Clanricarde tett a' Terceirai történetekre nézve, azt kívánván, hogy a' Ministeriumnak akkori menthetetlen viselkedését protokollizáltassa. A' Motio így volt: „Mivelhogy Dom Pedro Császárnak leánya, Donna Mária da Gloria Dec. 12-kén 1828 Angliától, valamint a' többi külső Hatalmasságoktól, mint törvényes Királynéja Portugalliának és a' hozzá tartozó birtokoknak elvala esmérve; mivelhogy ugyan azon időben Terceira Szigete a' törvényes Királynénak engedelmeskedett, és sokan jobbágysai között Januáriusban 1829.

fegyver és hadiszerek nélkül, ama szigetbe kiszállani igyekeztek, de abban a' Britanniai Ministeriumnak parantsolatjából meggátoltattak, az ott álló Tengeri vezéreknek meglévén hagyattalva, hogy a' kiszállás probáját a' vérontásig meg ne engedjék: tehát ezekből következik, hogy a' Ministeriumnak ezen viselkedését sem azzal menteni — hogy a' dolognak szükségesképpen így kellett történni, sem a' Nemzetek törvényével meg egyeztetni, nem lehet.“ — A' Marquis nem akarja a' Neutralitást, mellyel a' Ministerek mentegetődznek, kérdés alá venni, de az nyilván való, hogy a' Ministerek a' Neutralitást megszegtek, még pedig Dom Miguelnek való kedvezésből szegték meg. Előhozta továbbá rendről rendre (a' már tudva lévő) történeteket, mellyek e' dologra tartoznak; tagadta Gróf Aberdeennek hajdani állítását, hogy a' Terceirába kiindult személyeknek fele része Németekből és Dánusokból állott volna. Voltak ugyan Németek és Danusok, kik ugyan azon időben Brasiliába indultak, de a' Terceirába menők mindnyájan Portugallusok voltak; tagadta továbbá, hogy Angliának jussa lett volna a' Portugallusoknak kiszállítását ellenzeni egy Szigetbe, melly törvényes Királynéjoknak birtokában vala. Annak okául, hogy ő ezen történetet illy későre a' megesés után ismét előhozza, azt adta, hogy illetlen lenne e' dolgot a' Parlamentnek hallgatással elmelőzni 1) azért mivel azt a' Korona becsülete kívánja; 2) azért is, nehogy ezen viselkedésnek Principiuma, hasonló esetekben, sinormértékül szolgáljon. — Gróf Aberdeen oltalmazta a' Neutralitas principiumát. Dom Miguelnek oka lehetett volna a' panasza, ha Terceirába egyenesen Angliából mégyen vala egy sereg a' Szigetnek oltalmára, 's a' t. — Gróf Radnor látja, hogy az előmuta-

tott Portugalliai Irásokból nyilván megtetszik, hogy Terceira Szigete soha sem volt Dom Miguelé. Innen kell megítélni a' dolgot. — Lord Holland úgy ítél, hogy a' Ministeriumnak viselete a' Constitutionalistákhoz a' hidegszívű Neutritásból erőszakos ellenségeskedésbe ment által. Hartzolt Gróf Aberdeennek egy minapi mondása ellen, hogy a' Dom Miguel baráti, barátjai Angliának, de sőt inkább a' legelső Constitutionalisták p. o. Marquis Palmella, Gróf Villa-Real'sa't. Angliának elismért barátjai. Különösnek tetszik egyébaránt előte, hogy ha a' Minister Dom Miguelt, és a' pártján lévöket Anglia barátinak tartja, olly barátságtalan Epithetumokat ad még is nekik, mint adott. Ö néki azt kell gondolni, hogy abban az esetben ha Dom Miguel tsakugyan elismértetik Királynak, a' hozzája küldendő Követnek meghatalmazó levele nem így fog szölni: „Ö Leghívebb Felségehez“ hanem: „Ö Leghívtelenebb, Legkegyetlenebb és Leggyávább szívű Felségehez“ mert ezeket a' neveket adta néki a' minap a' Minister. (Nagy nevetés) Előhozta továbbá Hertzeg Wellingtonnak egy minapi mondását, hogy t. i. más külső Hatalmasságok nem tartották meg kötelességjüket, midön a' Portugalliai Kibujdostaknak elhajókázását Terceirába megengedték. Nem tsudálatos e' egy illyen beszéd? És így más Hatalmasságok vétkeztek kötelességek ellen, a' mennyiben nem tisztelték jussait — kinek? egy kikiáltott Usurpatornak. Ö nem kétli, hogy más Országok használni fogják Angliának megbarátságtalanodását Portugalliához. Akár mellyik légyen a' diadalmas a' Frantzia Országi Viszszákkodó Felek közzül, az bizonyosan keresni fogja Portugalliával a' szövetséget, Angliának veszteségivel. „Imé — így szöllött végre. — a' közép tengeren (Görög Or-

szágra nézve) Frantzia Ország már reáment, hogy magának nagy hatalmat és befolyást szerezzen; Anglia pedig az alatt sebes rohanással süjyed le a' második rangra az Európai Nemzetek sorában. Az Anglia hatalmának és tekintetének leszállása egy Dátumú azzal a' pillantással, mellyben az érdemes Hertzeg az Igazgatáshoz esett. Tulajdonképpen Európa tsak két nagy hatalmasságot esmér a' jelenvaló pillantatban, Orosz Országnak hadi erejét Éjszakon és keleten, és a' közönséges Vélekedésnek hatalmát Nyúgoton (Frantzia Országban). Mind a' kettő mellettünk állott 1826-ban és 1827-ben. Be másképpen van most! Reményljük azomban, hogy az érdemes Hertzeg ama szívű Politikát, mellyet eddig követett, elhagyván megfordul és jobb útra tér. — Hertzeg Wellington azt hiszi, hogy ha a' Ministerium a' Constitutionalistáknak ügyét fogta volna fel Portugalliában, az Oppositio, és méltó jussal, még jobban öltésárolná a' Ministeriumnak illyes tselekedetét. A' dolgot a' környülállások kimentik. Nintsen ollyan pont a' közel tengeren, mellynek fegyveres elfoglalása, a' Tengeri hatalmasságok előtt annyira kellemetlen volna, mint Terceiráé, minthogy a' hajók mind Keletről mind Nyúgotról ott szoktak kikötni. „Miolta Brasilia elvált a' Portugalliai Koronától, én az Anglia Politikájával egyezőnek látom, hogy Dom Pedro Tsászárnak meg ne engedtessek a' Portugalliai birtokok valamely részének fegyveres elfoglalása.“ — Lord Goderich gondolatlanak és hebehurgyának nevezi a' Ministeriumnak tselekedetét; utolsó szavaira a' Hertzegnek azt jegyzette meg, hogy az által a' kérdés más formát öltözik magára; az azt bizonyítja, hogy a' Ministerium mást tartott szemé előtt,

mint a' Neutralitásnak pusztá feltartását. — A' Motio egyébaránt vissza vette. De ezen határozás ellen Lord Holland és több Lordok Protestatioikat beírátták a' Háznak Protokollumába.

A' közelgető Husvét innep miá, a' Parlament házainak, April. 8-kától 20-ig, szün napjai lesznek.

A' Courier Márt. 36-káról így ír: „Eynard Úr az esmeretes Philhellen (Görögök barátja) számadásra vont bennünket egy tikkelyért, melly a' Courierban kijött volt, Gróf Capodistriának bizonyos fortélyoskodásairól. — Mi örömet közönségessé tennénk Eynard Úrnak levelét (melly a' mi máj levelünkben Frantzia Ország alatt foglaltatik) de hosszúsága és némelly fontolatlan kifejezések benne, nem a' mi levelünkbe valóvá teszik. A' Mart. 18-diki tikkelyre nézve, újra erősítjük, hogy annak foglalatja jó kútfőből jött Görög Országból; mi hittük abban az időben a' tudósítást, és hisszük most is. Né-künk noha nintsen olly fenntjáró képzületünk Gróf Capodistriáról mint Eynard Úrnak, azt mindazáltal készek vagyunk ki nyilatkoztatni, hogy mi midőn a' Görög Országi Elölülöt Individuumnak neveztük, sérteni vele nem volt tzielünk. Mi valóban nem foghatjuk meg, hogy is lehetett ezt arra magyarázni; semmi esetben hajlandók nem vagyunk a' kifejezést vissza venni. Az eképpen megjelelt személynek előadtuk egyszerűen magaviseletét, a' szerint a' mint az nekünk megíratott, a' nélkül, hogy erre a' viseletre, vagy magára a' személyre valami különös fontosságot helyheztenénk.“ —

Az esmeretes Methodista Térítő Wolf Jó'sef (egy keresztelkedett 'Sidó) Admiralis Malcolm Úrhoz levelet küldvén, kéri hogy küldjön érette

egy hajót Cyprusba, a' hová a' Jerusalemi 'Sidók elől futott, kik ötet és feleségét (Lord Oxfordnak egyik leányát) el akarták méreggel veszteni. A' Wasp nevű kis hajó mégyen el a' boldogtalanokért.

Egy levél Rioból ezt írja Londonba: a' Tsászár parantsolatot adott, hogy a' Portugalliai Költsönözésnek utolsó két Dividendáit (mellyeket Dom Pedrótól az Angliai Hitelezők várnának) a' Terceirai új Igazgatóságok szük-segeire kell fordítani. Ezen rendelés igen kedvetlenül esik a' Portugalliai Status Hitelezőknek.

D á n i a.

Egy Kereskedő hajó Izlandiából (a' honnan Márt. 9-dikén indult) Mártz. 23-kán Kopenhágába megérkezett, és azt a' tudósítást hozta, hogy a' tél ottan rendkívül lágy és engedelmes volt. — Reitemeier Urat, a' ki hajdan Kielben a' törvénytudományak Professora volt, de a' mult Esztendő Augustus Havában onnét (az alatt a' szín alatt, hogy Kopenhágába mégyen) a' külföldre kiment, hogy kikerülhesse a' három esztendei várbeli rabságot a' mire a' Dániai törvénytudományak és az Igazgatásnak gunyolgatásáért büntettetett — a' Glückstadti Fő-törvénytudományak 100 Tállér büntetés alatt meghívja haza Kielbe, hogy ottan magát a' Városi tanátsnál, a' rabságnak kitöltése végett jelentse.

H o r v á t O r s z á g.

A' Zágrábi Fő Katonai Kommandó részéről, F. M. L. Gróf Lilienbergnek alá írása alatt, egy Publicandum adattatott ki, mellyben hirdettetik, hogy Ö Fge a' Tsászár a' Török határra által futott 'Siványoknak, Pribékeknek és szökött katonáknak ke-

gyelemért való esedezéseiket és a' megjobbulás eránt fogadott ígéreteiket megértvén, és őket megszánván — kegyelmet ad és büntetetlen szabad hazatérést enged, mind azoknak a' Bosznják Országban tartzkodó Szökevényeknek, Pribékeknek és 'Siványoknak, a' kik önként a' f. E. Május 8-káig vissza jönnek, az alatt a' feltétel alatt, ha mindent, a' mit a' 'Siványokról, azoknak Orgazdáikról és elkövetett gonoszágaikról tudnak, felfedeznek. A' visszatérő szökevények és 'siványok, kiki a' maga honjában, szoros felügyázat alatt fognak élni, minekutána hittel kötelezték magokat az állandó jámbor életre. Abban az esetben, ha ki e' hitet megszegi és új gonoszágot követ el, a' Tsászári Amnestiat elveszti, és minden régi bűneiért és gonoszágaiért, a' törvényeknek szoros keménysége szerint megbüntettetik.

A' Zágrábi Német Újságban olvasuk, Apr. 6-dikáról, hogy minekutána Ő Ts. K. Felségének a' feljebb említett Amnestiat illető parantsolatja a' határszéleken Márt. 28 dikán kihirdettetett, más nap azonnal tizenhét familiák jelentek meg, kik között tizenegy emberek a' legelvetemedettebb gonosztévők valának, hogy mint tetteiket megbántt bűnösök hazájokba visszatérvén a' kegyelemben részesülhessenek.

Erre nézve a' Károlyvári Püspök Mgs Musiczky Úr több Papi személyekkel és Rátz Májor Úr az Ottochani Hat. őrző Regementből több Tisztekkel együtt a' határhoz mentek, hogy az általjövétel az Ő Felsége kegyelmes rendelése szerint menjen végbe. — Szívreható látás volt az, midőn ezek a' bol-

dogtalan elvetemedettek mindnyájan a' Püspök Úr lábaihoz borúlván, hálákat adtak, hogy az Isteni gondviselés által a' Felséges Tsászár kegyelméből veszedelmes állapotjokat elhagyhatták. — Onnan a' templomba vezetettek. Két napig tartott imádságok és előrekészítések után Márt. 31-diken maggyóntak és úgy a' Sz. Vátsorával való éléshez botsáttattak. Ezután állították a' Felsőségtől kinevezetett Biztosság eleibe, melly a' rendelések szerint lakhelyeket kimutatta.

N é m e t O r s z á g.

Darmstadtból érkezett tudósítás szerint Ő Kir. Magassága a' Haszsziai Nagy Hertzeg X-dik Lajos, Apr. 6 dikán meghalálozott. Az elhunyt 1755 ban Jun. 14-dikén született, 's az uralkodást 1790-ban Apr. 6 dikán vette által.

E l e g y e s t u d ó s í t á s o k.

A' Sz. Pétervári Gazdaságra ügyelő Tudós Társaság számos próbatételek után meggyőződött a' felől, hogy Orosz Országban idővel annyi tzukrot vagy nád-mézet lehetne a' Czéklamangold répából készíteni, a' mennyi nemcsak az egész Ország szükségére elegendő lenne, hanem még más Országokba is kereskedhetnék azzal. Erre nézve kihirdettette; hogy a' ki a' gazdaságot űző Orosz földbirtokosok közül a' közelebbi 4 esztendő alatt legalább is 10 Deszätin földet Tzéklamangoldal bévettet, és ezen plántát az eddig nála szokásban volt takarmányvetés helyett, marháinak tartására fordítja; úgy a' mint az már több esztendő olta Hollandiában igen nagy haszonnal szokásba ment, annak a' Társaságtól 200 darab aranyat érő jutalom emlékpénzt fog adatni.